

விவசாய தொழில்நுட்பத் தகவல்

விவசாய தொழில்நுட்ப தகவல்களை விவசாயிகளிற்கு மிக விரைவாக வழங்கும் ஒரு கையேடு.

விவசாயத் திணைக்களத்தின் தேசிய விவசாய தகவல், தொடர்பாடல் நிலையத்தின் வெளியீடு.

தொழில்நுட்ப பிரசுரம் இலக்கம் 69 - 2021 நவம்பர்

இறக்குமதி செய்யப்படும் மறு உணவுப் பயிர்களுள் செத்தல் மிளகாய்க்கு உயர் இடமொன்று உள்ளது. 2020ம் ஆண்டுக்குள் மட்டும் செத்தல் மிளகாய் 50,780 மெட்ரிக் தொன் இறக்குமதியானது இதற்கு ரூபா 1,760 கோடி பணம் செலவு செய்யப்பட்டுள்ளதாக அறிக்கைகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. ஆனால் நாம் 70 – 80 களில் செத்தல் மிளகாயினால் தன்னிறைவு நிலையில் இருந்தோம். இன்று 95% க்கும் மேல் மட்டத்தில் செத்தல் மிளகாய் இறக்குமதியில் தங்கி இருப்பது கவலைக்குரிய விடயமாகும். சில ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு இந்தியவிலிருந்து செத்தல் மிளகாய் இறக்குமதி செய்வதில்லை. இதற்கு காரணம் பல சந்தர்ப்பங்களில் இந்நிய மிளகாய்களில் அப்டொக்ஸின் இருப்பது உறுதிசெய்யப்பட்டமையாகும். இதற்கு சில தினங்களுக்கு முன் தேங்காய் எண்ணெயினுள் அப்டொக்ஸின் இருப்பது பற்றி கவனம் செலுத்தும் போது செத்தல் மிளகாயினுள் அப்டொக்ஸின் இருப்பது பற்றி கவனம் செலுத்தும் போது செத்தல் மிளகாயிலும் இருக்க கூடும் எனும் எச்சரிக்கை எமக்கு கேட்டாலும் அவ் விடயம் பற்றி அதன் பின் கவனம் செலுத்தப்பட வில்லை. இதற்கு மேலதிகமாக வெளிநாடுகளில் மிளகாய் வளர்க்கும் போது எந்த பசளை வகை கிருமிநாசினி, காயவைக்கும் போதும் பொதி செய்யும் போதும் இடும் இரசாயன பொருட்கள் பற்றியும், எவ்வாறு இடுகிறார்கள் என்பது பற்றியும் எமக்கு தெரியாது. கொண்டு வரும் மொத்த தொகுதியில் பயிர் மீதிகள் இருக்கிறதா என்பதை பற்றி ஆராயும் இயந்திரம் ஒன்று எம்மிடம் உள்ளதா என்பதும் சந்தேகம். இதனால் முடியுமானளவு விரைவாக இலகுவாக அடையக் கூடிய செத்தல் மிளகாயில் தன்னிறைவு இலக்கை அடைவதற்காக நடவடிக்கைகளை மேற் கொள்ள வேண்டும்.

“இப்போது நாங்கள் மிளகாய் 15,000 ஹெக்டெயாரில் பயிரிடுகிறோம். பெரும் போகத்திற்கு 9000 சிறு போகத்திற்கு 6000 இந்த முழு பகுதியிலும் 10,000 ஹெக்டெயராவது கலப்பு மிளகாய் வளர்க்க வேண்டும். அப்போது நாம் மீண்டும் செத்தல் மிளகாயினால் தன்னிறைவு அடைவோம்”

இது விவசாய திணைக்களத்தின் செயற்றிட்ட அலகின் எச்.கே.எம்.எஸ். குமாரசிங்க அவர்களின் கருத்தாகும். அதிக விளைச்சலை பெற்றுத் தரும், நன்றாக காரமுள்ள எம்.ஐ.சீ.எச் 1 மற்றும் 2 என பெயர் குறிப்பிட்ட மிளகாய் வர்க்கம் இரண்டு மஹாஇலும்பள்ளம் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தினால் தற்போது விவசாயிகளுக்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளதோடு அவற்றுள் முதல் வர்க்கத்தை விவசாயிகள் அதிகம் விரும்புகின்றனர். ஹயிபிரிட் அல்லது இனக்கலப்பு மிளகாயுடன் ஏன் பயணிக்க வேண்டுமென விவசாய திணைக்களத்தினால் மிளகாய் பயிர் மேம்பாட்டிற்காக நியமிக்கப்பட்டுள்ள பயிர் தலைவரான விவசாய வணிக அபிவிருத்தி பிரிவின் பிரதி பணிப்பாளர் துசித குமார அவர்களிடம் கேட்டோம்.

“விவசாயிக்கு கிடைக்கும் சாதாரண பச்சை மிளகாய் விளைச்சல் இப்போது வரை ஹெக்டெயாருக்கு 5 மெட்ரிக் தொன் வரையாகும். ஆனால் இந்த கலப்பு இனத்தின் விளைச்சல் அளவு 30 – 45 டொன் ஆகும். நாம் நடுநிலையாக 25 டொன் என நினைப்போம் அவ்வாறாயின் 10,000 ஹெக்டெயாரில் இரண்டரை இலட்சம் விளைச்சல் கிடைக்கிறது. பச்சை மிளகாயிற்காக 50,000 டொன் இனை ஒதுக்கி மிகுதி இரண்டு இலட்சம் செத்தல் மிளகாய் செய்வதாயின் ஒரு கிலோகிராம் செய்வதற்கு 4 கிலோ கிராம் பச்சை மிளகாய் தேவைப்படும் எனவே எமக்கு 50,000 டொன் செத்தல் மிளகாய் கிடைக்கும். அதாவது எமது உணவுக்கு தேவையானளவு செத்தல் மிளகாய் கிடைக்கும். 2024ம் ஆண்டு ஆகும் போது இந்தளவு பயிரிட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது”

சமந்த குமார அவர்களின் தகவல்கள் மிகவும் தெளிவானவை. இந்தளவு பயிரிடுவதற்கு தேவையான உள்நாட்டு இனக்கலப்பு விதைகள் இருப்பில் எம்மிடம் இருக்கிறதா? என குமாரசிங்க அவர்கள் கேள்வி எழுப்புகிறார்கள்.

“ஒரு கிலோகிராமில் ஒரு இலட்சத்து இருபதாயிரம் மிளகாய் விதைகள் உள்ளன. ஒரு ஹெக்டெயாருக்கு தேவையான விதைகள் 500 கிராமாகும். அவ்வாறாயின் 10,000 ஹெக்டெயர் வளர்ப்பதற்கு தேவையான விதைகள் 5000 கிலோ கிராமாகும். இதை பாதுகாக்கப்பட்ட இல்லத்தினுள் அல்லது பொலிடனலினுள் செய்ய வேண்டும். 5 இலட்சம் சதுர அடி பரப்பளவுள்ள பொலிடனலை இதற்காக பயன்படுத்தினால் இது வெற்றி பெறுவது உறுதி”

3 இலட்ச சதுர அடி பரப்பிலான பொலிடனல் இப்போதும் இந்நாட்டிற்குள் இருப்பதையும் குறிப்பிடுகிறார். விவசாய திணைக்களத்தின் பண்ணை பிரிவிற்குள் மட்டும் பெல்வெஹர மற்றும் மஹாஇலுப்பள்ளமயில் 35,000 சதுர அடி பரப்பளவு உள்ளது. அவற்றை பயன்படுத்தி இனக்கலப்பு மிளகாய் விதை தேவையை 2024ம் ஆண்டு ஆகும் போது கட்டயமாக பூர்த்தி செய்து கொள்ள முடியும் என்பது அவரது கருத்தாகும்.

“உலர் வலயத்தில் பயிரிடப்படும் மிளகாய் செடிகள் ஆறு மாதமளவில் அகற்றுவது அடுத்த போகத்தில் வேறு செய்கையை ஆரம்பிப்பதனாலானும். இல்லாவிடின் ஈரவலயத்தில் மிளகாய் செடிகளை 8-10 மாதங்களானாலும் வைக்க முடியும். பயிர் நடும் போது சேதனப் பசளை ஒரு கைபிடி அளவு இடுவதற்கு மேலதிகமாக ஒன்றரை மாதத்துக்கு ஒரு தடவை சேதனப் பசளை இடுவதாயின் மிகவும் உயர்ந்த பெறுபேறு கிடைக்கும். இதற்கு மேலதிகமாக எமக்கு பயன்படுத்தாத தேயிலை நிலங்கள் அதிகளவில் உள்ளன. அந்த நிலங்களில் முறையான மண் புனரமைப்பினை மேற்கொண்டு மிளகாய் வளர்க்கலாம். அந்த மண் பாதுகாப்பு வேலிகளுக்கு, காட்டுச் சூரியகாந்தி, கிளிசிடியா போன்ற பயிர்கள் வளர்ப்பதாயின் அவற்றை இடை இடையே கத்தரித்து சேதன பரிகாரத்தையும் வழங்க இலகுவாகும்.”

இவ்விடயங்களின் சாரம்சத்தில் கார விதைகளினால் தன்னிறைவுக்கு அறிவும், சக்தியும் அறிஞர்களிடம் உள்ளது என்பது தெளிவாகிறது. விதைகள் பசளை மற்றும் மற்றை தேவையான வளங்களும் எமது நாட்டினால் இருக்கிறது. அவ்வாறாயின் சவால் சமையானதல்ல.

பிரதியாக்கம் :- சனத் எம். பண்டார, உதவி விவசாயப் பணிப்பாளர், தேசிய விவசாயத் தகவல், தொடர்பாடல் நிலையம், கன்னொறுவை

தொழில்நுட்ப உதவி :- சமந்த துசித குமார – பிரதிப் பணிப்பாளர், மிளகாய் பயிர் தலைவர், விவசாய வியாபார அபிவிருத்தி பிரிவு

தமிழாக்கம் :- எம்.எம்.பி. நதா **கணனி வடிவமைப்பு :-** ஜேசுரத்ணம்

மேற்பார்வை மற்றும் ஆலோசனை

: டப்ளிவ்.எல். ஹிரான் பீரிஸ் (பணிப்பாளர் - தகவல், தொடர்பாடல்)

: ஜ.எஸ்.எம். ஹலீம்தீன் (உதவி விவசாயப் பணிப்பாளர்)